

Sygn. akt IX U 1296/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Iwona Krakowczyk

przy udziale././

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. G. (A. G.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 20 października 2015 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 1296/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20.10.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. G. (G.) przeliczenia podstawy wymiaru emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie przekroczył 250%. Obliczony przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z najkorzystniejszych 20 lat wybranych z całego okresu ubezpieczenia wyniósł 249,66 %.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji, domagał się jej zmiany poprzez przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

Od dnia(...) jest uprawniony do emerytury górniczej.

Podstawa wymiaru emerytury została ustalona z okresu 1985-1987 .Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 440,15 % i został ograniczony do 250%.

Ubezpieczony po przyznaniu prawa do emerytury górniczej pozostawał w zatrudnieniu do 27.08.1991r.

W dniu(...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru, powołując się na przepisy ustawy emerytalnej w brzmieniu nadanej ustawą z dnia 05.03.2015r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta rentowe)

Najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z 20 najkorzystniejszych lat, tj. z lat 1971-1972, 1974-1991 z uwzględnieniem podstawy wymiaru przypadającej w części po przyznaniu świadczenia tj. 1991r, przy odtworzeniu zarobków ubezpieczonego za lata 1966-1979 ((...) SA KWK (...)), 1992-1998 ((...) Sp. z o.o. w K.), 2011 (T. (...) M. B. w S.) w oparciu o dane o wysokości wynagrodzenia zawarte w aktach osobowych, pozostałe dokumenty, z uwzględnieniem przepisów branżowych wynosi 282,17 %, a więc jest wyższy niż 250%.

(dowód: opinia biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego H. P., k. 78-106 akt, akta osobowe ubezpieczonego z (...) SA KWK (...), T. (...) M. B. w S., (...) Sp. z o.o. w K.)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za przekonujący, kompletny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Strony nie złożyły dalszych wniosków dowodowych.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje :

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2015r., poz. 748 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3. Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, gdyż ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru znacznie przekracza 250%.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanej biegłej z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego, która na podstawie całości posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych odtworzyła wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1966-1979, 1992-1998, 2011 a następnie obliczyła najkorzystniejszy wppw z uwzględnieniem zarobków osiągniętych w części po przyznaniu emerytury.

Obliczony przez biegłą, przy uwzględnieniu tylko stałych składników wynagrodzenia ubezpieczonego, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 282,17 % okazał się być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110 a ustawy emerytalnej od dnia złożenia wniosku w tym zakresie, tj. od (...)

Organ rentowy zakwestionował opinię biegłej jedynie w ten sposób, że za krótki okres 09-12/1978 biegła przyjęła błędną kwotę dodatku funkcyjnego, tj. 8.000 zł, zamiast 4.000 zł, przy czym, jak sam zauważył organ rentowy, takie zastrzeżenia nie mają wpływu na samą konkluzję opinii biegłej.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ § 2 kpc w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia